

Udskriftsdato: 2. januar 2026

2024/1 LSF 162 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. og lov om mediestøtte (Etablering af tilsyn og supplerende bestemmelser med henblik på efterlevelse af forordning om gennemsigtighed og målretning ifm. politisk reklame og den europæiske forordning om mediefrihed)

Ministerium: Kulturministeriet

Journalnummer: Kulturmin., j.nr. 2024-4194

Forslag

til

Lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. og lov om mediestøtte

(Etablering af tilsyn og supplerende bestemmelser med henblik på efterlevelse af forordning om gennemsigtighed og målretning ifm. politisk reklame og den europæiske forordning om mediefrihed)

§ 1

I lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020, som ændret ved lov nr. 2212 af 29. december 2020, lov nr. 1595 af 28. december 2022, lov nr. 615 af 11. juni 2024 og lov nr. 675 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 39, stk. 1, ændres »11 medlemmer« til: »12 medlemmer« og »9 medlemmer« til: »10 medlemmer«.
2. I § 39, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »medieforskningskompetencer«: », markedsføringsretlige kompetencer«.
3. Efter § 44 b indsættes i *kapitel 7*:

»§ 44 c. Radio- og tv-nævnet er national tilsynsmyndighed, jf. artikel 5, stk. 4, og artikel 7 i den europæiske forordning om mediefrihed.

Stk. 2. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om nævnets forpligtelser og tilsyn.

§ 44 d. Radio- og tv-nævnet er national tilsynsmyndighed, jf. artikel 22, stk. 3 og 4, i forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame.

Stk. 2. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om nævnets forpligtelser og tilsyn.«
4. Efter kapitel 11 indsættes:

»Kapitel 11 a

Håndhævelse af den europæiske forordning om mediefrihed og forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame

§ 85 b. Kulturministeren kan fastsætte regler om medietjenesteudbyderes tilgængeliggørelse af oplysninger om ejerskab, indtægter for statslig reklame m.v., jf. artikel 6 i den europæiske forordning om mediefrihed.

§ 85 c. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om vurdering af mediemarkedsfusioner, jf. artikel 22, stk. 1, i den europæiske forordning om mediefrihed.

§ 85 d. Kulturministeren kan fastsætte regler om offentlige myndigheders eller enheders indberetning af offentlige udgifter til statslig reklame og om Radio- og tv-nævnets indhentelse af oplysninger, jf. artikel 25 i den europæiske forordning om mediefrihed.

§ 85 e. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om udbydere af politiske reklametjenesters indberetning af oplysninger til Radio- og tv-nævnet, jf. artikel 16 i forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame.«

5. Efter § 92 b indsættes i *kapitel 12*:

»§ 92 c. Kulturministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation med Slots- og Kulturstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur m.v.

Stk. 3. Kulturministeren kan fastsætte regler om, at myndigheder kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.«

6. I § 93, *stk. 2*, indsættes efter »§ 85 a, «: »§ 85 b, § 85 e,«

7. I § 93 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Kulturministeren kan fastsætte regler om straf i form af bøde for overtrædelse af artikel 5, 9, 11, 12 og 16 i forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame.«

§ 2

I lov nr. 1604 af 26. december 2013 om mediestøtte, som ændret ved lov nr. 472 af 17. maj 2017, lov nr. 1558 af 12. december 2023 og lov nr. 675 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 11 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om nævnets udtalelser i forbindelse med vurdering af mediemarkedsfusioner, jf. artikel 22, stk. 1, litra c, i den europæiske forordning om mediefrihed og § 85 c i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v.«

2. § 12, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Kulturministeren udpeger nævnets medlemmer, herunder nævnets formand og næstformand. Formanden skal være jurist.«

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

- 1. Indledning**
- 2. Lovforslagets hovedpunkter**
 - 2.1. *Supplerende regler i radio- og fjernsynsloven og lov om mediestøtte som følge af den europæiske forordning om mediefrihed*
 - 2.1.1. *Gældende ret*
 - 2.1.2. *Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.2. *Supplerende regler i radio- og fjernsynsloven som følge af forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame*
 - 2.2.1. *Gældende ret*
 - 2.2.2. *Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.3. *Udvidelse af Radio- og tv-nævnets tilsynsforpligtelser som følge af den europæiske forordning om mediefrihed og forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame*
 - 2.3.1. *Gældende ret*
 - 2.3.2. *Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige**
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.**
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne**
- 6. Klimamæssige konsekvenser**
- 7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser**
- 8. Forholdet til EU-retten**
- 9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.**
- 10. Sammenfattende skema**

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at supplere den europæiske forordning om mediefrihed og forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame.

Den europæiske forordning om mediefrihed finder med visse undtagelser anvendelse fra den 8. august 2025 og har som overordnet formål at sikre mediefrihed, mediepluralisme og redaktionel uafhængighed i EU. Forordningen er i høj grad i overensstemmelse med, hvad der i forvejen gælder i Danmark, men medfører samtidig behov for supplerende nationale bestemmelser med henblik på at sikre efterlevelse af forordningens bestemmelser.

Forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame finder med visse undtagelser anvendelse fra den 10. oktober 2025. Forordningen blev vedtaget på baggrund af et ønske om at imødegå den trussel, som mis- og desinformation samt udenlandsk indblanding kan udgøre i forhold til europæiske valg og demokratiske processer. Formålet med forordningens regler er at gøre det lettere for borgerne at genkende politiske reklamer, mens forordningen ikke regulerer selve indholdet af politiske reklamer eller hvor og hvornår, de må vises. Forordningen medfører også behov for supplerende nationale bestemmelser.

Fælles for begge forordninger er, at de forpligter medlemsstaterne til at føre tilsyn med aktørernes overholdelse af forordningerne. Det foreslås med lovforslaget, at Radio- og tv-nævnet udnævnes som tilsynsmyndighed, og at Medienævnet får mulighed for at afgive udtalelser i forbindelse med vurdering af mediemarkedsfusioner efter den europæiske forordning om mediefrihed. Lovforslaget har ikke betydning for andre tilsynsmyndigheders kompetenceområder.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Supplerende regler i radio- og fjernsynsloven og lov om mediestøtte som følge af den europæiske forordning om mediefrihed

2.1.1. Gældende ret

Rammerne for radio, tv- og streamingtjenester i Danmark er primært reguleret i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. (radio- og fjernsynsloven) og administrative forskrifter udstedt i medfør heraf. Derudover fastsættes de nærmere rammer og forpligtelser for public service-medier, såsom DR, TV2, de regionale tv-stationer og Radio III, i public service-kontrakter og -tilladelser.

Den danske regulering af medieområdet er kendetegnet ved, at medierne skal være frie fra statslig indblanding i deres redaktionelle valg. Det indebærer bl.a., at det uafhængige Radio- og tv-nævn afgiver udtalelser vedrørende public service-virksomhedernes redegørelser og varetager eventuelle udbud af public service-sendemuligheder.

Med den europæiske forordning om mediefrihed indføres regler, som skal sikre mediepluralisme, redaktionel uafhængighed og mediernes rolle som demokratiske beskyttere på tværs af EU. Forordningen er således i overensstemmelse med, hvad der i forvejen gælder i Danmark, men som ikke hidtil har været specifikt reguleret i dansk lovgivning. Forordningen finder med visse undtagelser anvendelse fra den 8. august 2025.

Det følger af forordningens art. 5, at medlemsstaten skal sikre, at public service-medier er redaktionelt og funktionelt uafhængige, og at procedurerne for udnævnelser og afskedigelser i public service-udbydernes øverste ledelse har til formål at sikre public service-udbydernes uafhængighed. Det følger videre af art. 5, at udnævnelser skal gennemføres på en transparent og ikke-diskriminerende måde, at afskedigelser bl.a. skal være behørigt begrundet, og at finansieringsprocedurerne for public service-udbydere er baseret på gennemsigtige og objektive kriterier. Medlemsstaten skal udpege en eller flere uafhængige myndigheder

eller organer eller indføre mekanismer, som er uden politisk indflydelse fra regeringen, og som overvåger håndhævelsen af ovenstående. Resultaterne af overvågningen skal offentliggøres.

I forordningens art. 6 er fastsat regler om medietjenesteudbyderes pligter. Af bestemmelsen følger, at medietjenesteudbydere skal tilgængeliggøre oplysninger om bl.a. ejerskab, indtægter for statslig reklame mv. for modtagerne af deres tjenester. Disse oplysninger skal fremgå af en national database, som en national tilsynsmyndighed eller lignende har ansvaret for at udvikle.

Af forordningens 7 følger det, at den eller de nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at forordningens kapitel III om reguleringssamarbejde og et velfungerende indre marked for medietjenester anvendes. Af bestemmelsen følger videre, at de nationale tilsynsmyndigheder er underlagt kravene i art. 30 i direktivet om audiovisuelle medietjenester (AVMS-direktivet) i forbindelse med udførelsen af de opgaver, der pålægges dem ved forordningen. Af AVMS-direktivets art. 30 følger blandt andet, at alle medlemsstater skal udpege én eller flere tilsynsmyndigheder, der er juridisk og funktionelt uafhængige af regeringen og andre offentlige eller private aktører. Disse myndigheder skal arbejde upartisk og gennemsigtigt for at beskytte mediepluralisme, kulturel og sproglig mangfoldighed, forbrugerrettigheder, tilgængelighed, ikke-diskrimination, det indre marked og fair konkurrence. Hertil skal medlemsstaterne, for at sikre en velfungerende regulering, tydeligt fastlægge myndighedernes ansvar og beføjelser i lovgivningen. Myndighederne skal desuden have tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer samt håndhævelsesbeføjelser til at udføre deres arbejde effektivt. De tildeles egne årlige budgetter, som skal offentliggøres. Dette er implementeret i radio- og fjernsynsloven.

I forordningens art. 22 er fastsat regler for vurdering af mediemarkedsfusioner. Af bestemmelsen følger, at medlemsstaterne i national ret skal fastsætte materielle og proceduremæssige regler, der muliggør en vurdering af mediemarkedsfusioner, som kan have en betydelig indvirkning på mediepluralismen og den redaktionelle uafhængighed. Formålet med bestemmelsen er at opretholde en mangfoldig og uafhængig mediesektor og sikre, at mediemarkedet forbliver konkurrencedygtigt og pluralistisk. Der skal bl.a. udpeges nationale tilsynsmyndigheder eller -organer, der er ansvarlige for vurderingen eller skal sikre, at de i væsentlig grad inddrages i vurderingen. Vurderingen skal, hvis det vurderes, at en mediefusion påvirker det indre marked, fremsendes til Det Europæiske Råd for Medietjenester med henblik på, at rådet kan komme med en udtalelse om fusionen med særligt fokus på bl.a. mediepluralisme og redaktionel uafhængighed. Det Europæiske Råd for Medietjenester erstatter Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Audiovisuelle Medietjenester (ERGA) og består af repræsentanter fra medlemsstaternes nationale tilsynsmyndigheder eller -organer.

Af art. 22 følger videre, at vurderingen af mediemarkedsfusioner ud fra mediepluralistiske hensyn skal være forskellig fra EU's og nationale konkurrenceretlige vurderinger, herunder de, der er fastsat i fusionskontrolreglerne. Fusionskontrollen samt håndhævelse af konkurrenceloven, bl.a. inden for mediesektoren, foretages i Danmark af en uafhængig konkurrencemyndighed, der tilsammen udgøres af Konkurrencerådet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

I forordningens art. 25 følger regler om tildeling af offentlige midler til statslig reklame og leverings- eller tjenestekontrakter. Offentlige myndigheder eller enheder, der med offentlige midler, modydelser eller fordele, direkte eller indirekte, stilles til rådighed for medietjenesteudbydere eller udbydere af onlineplatforme til statslig reklame, skal årligt offentliggøre deres offentlige udgifter til statslig reklame. De nationale tilsynsmyndigheder eller -organer, eller andre kompetente uafhængige myndigheder eller organer i medlemsstaterne, skal overvåge og årligt rapportere om den samlede fordeling af udgifter til statslig reklame til medietjenesteudbydere og udbydere af onlineplatforme på grundlag af de offentlige myndigheders eller enheders årlige opgørelser. Disse årlige rapporteringer skal offentliggøres. Af bestemmelsen følger videre, at de nationale tilsynsmyndigheder, for at vurdere fuldstændigheden af de oplysninger,

som de offentlige myndigheder eller enheder offentliggør, kan anmode de offentlige myndigheder eller enheder om yderligere oplysninger, herunder mere detaljerede oplysninger om anvendelsen af kriterierne og procedurerne i art. 25, stk. 1.

2.1.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Kulturministeriet bemærker indledningsvist, at forordninger gælder umiddelbart i hver medlemsstat, jf. art. 288 i Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), og derfor som udgangspunkt ikke må implementeres i dansk lovgivning.

Det er Kulturministeriets vurdering, at vi i Danmark har et højt niveau af mediefrihed, og at den nationale lovgivning på området i høj grad er indrettet på en måde, som stemmer overens med formålet og bestemmelserne i den europæiske forordning om mediefrihed, herunder forordningens betingelser i art. 5 om, at public service-mediudbydere skal være redaktionelt og funktionelt uafhængige.

Det er dog også Kulturministeriets vurdering, at visse dele af forordningen medfører behov for at indføre supplerende nationale regler. Det gælder forordningens regler om medietjenesteudbydernes tilgængeliggørelse af oplysninger om ejerskab og indtægter for statslig reklame, jf. art. 6, vurdering af mediemarkedsfusioner, jf. art. 22, og offentlige myndigheders indberetning af offentlige udgifter til statslig reklame til tilsynsmyndigheden, jf. art. 25.

Forordningens art. 6 fastsætter, at medietjenesteudbydere skal tilgængeliggøre oplysninger om bl.a. ejerskab, indtægter for statslig reklame m.v. for modtagerne af deres tjenester, og at disse oplysninger skal fremgå af en national database, som en national tilsynsmyndighed eller lignende har ansvaret for at udvikle. Det er Kulturministeriets vurdering, at der er behov for at fastsætte nærmere rammer for, hvordan medietjenesteudbydere i praksis skal tilgængeliggøre oplysningerne, herunder rammer for format og hyppighed af indberetningerne. Da der er tale om rammer af teknisk karakter, er det vurderingen, at disse mest hensigtsmæssigt fastsættes i administrative forskrifter udstedt af kulturministeren. Det foreslås på den baggrund, at kulturministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om medietjenesteudbydernes tilgængeliggørelse af oplysninger om ejerskab, indtægter for statslig reklame m.v. Det bemærkes, at det i lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås, at manglende overholdelse af regler udstedt i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen vil kunne straffes med bøde.

Forordningens regler i art. 22 om vurdering af mediemarkedsfusioner indebærer, at medlemsstaterne i national ret skal fastsætte materielle og proceduremæssige regler, der muliggør en vurdering af markedsfusioner, som kan have en betydelig indvirkning på mediepluralismen og den redaktionelle frihed. Da der er tale om regler af teknisk karakter, er det Kulturministeriets vurdering, at disse mest hensigtsmæssigt fastsættes i administrative forskrifter. Det foreslås på den baggrund, at kulturministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for, hvordan sådanne fusioner og opkøb af mediudbydere skal vurderes i henhold til de allerede fastsatte krav i art. 22. Det bemærkes i forlængelse heraf, at det af art. 22 følger, at den nationale tilsynsmyndighed udelukkende foretager vurderinger og afgiver udtalelser vedrørende fusioner for mediemarkedet, men ikke bemyndiges kompetence til at træffe afgørelse om fusionerne.

Af art. 22 følger videre, at vurderingen af mediemarkedsfusioner skal være forskellig fra EU's og nationale konkurrenceretlige vurderinger, herunder de, der er fastsat i fusionskontrolreglerne. Kulturministeriet finder derfor, at vurderingen af mediemarkedsfusioner skal forankres i en anden myndighed end de nationale konkurrencemyndigheder. Det er på den baggrund også hensigten at fastsætte administrative regler om, at Radio- og tv-nævnet, med mulighed for indhentelse af udtalelser fra Medienævnet, får kompetence til at foretage vurderinger og afgive udtalelser vedrørende fusioner for mediemarkedet. Det er Kulturministeriets vurdering, at kompetencesammensætningen i Medienævnet er tilstrækkelig til at afgive udtalelser om mediemarkedsfusioner. Det er videre Kulturministeriets vurdering, at det vil være

hensigtsmæssigt at udpege en næstformand i Medienævnet, som vil kunne varetage formandens opgaver i tilfælde af formandens fravær eller ved formandens inhabilitet, så nævnet vil kunne opretholde sin beslutningsdygtighed. Det foreslås på den baggrund, at kulturministeren skal kunne udpege en næstformand blandt Medienævnets eksisterende medlemmer.

I Danmark håndhæves konkurrenceloven, bl.a. inden for mediesektoren, af en uafhængig konkurrencemyndighed, der tilsammen udgøres af Konkurrencerådet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Det bemærkes, at der med dette lovforslag ikke foreslås ændringer i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens kompetencer.

Forordningens art. 25, stk. 2, indebærer, at offentlige myndigheder årligt skal offentliggøre udgifter til statslig reklame. Samtidig følger det af art. 25, stk. 3, at de nationale tilsynsmyndigheder eller andre organer årligt skal overvåge og rapportere om den samlede fordeling af udgifter til statslig reklame til medietjenesteudbydere og udbydere af onlineplatforme på grundlag af de offentlige myndigheders eller enheders årlige opgørelser. Det er Kulturministeriets vurdering, at offentlige myndigheders og enheders offentliggørelse efter art. 25, stk. 2, vil kunne opfyldes ved indberetning af oplysningerne til den nationale tilsynsmyndighed, såfremt tilsynsmyndigheden som led i overvågningen og rapporteringen efter art. 25, stk. 3, offentliggør oplysningerne. Det foreslås på den baggrund, at kulturministeren bemyndiges til at fastsætte regler om offentlige myndigheders eller enheders indberetning af offentlige udgifter til statslig reklame. Det er hensigten at fastsætte nærmere regler for, hvordan indberetningen af disse oplysninger til den nationale tilsynsmyndighed i praksis skal foregå. Da der også i dette tilfælde er tale om regler af teknisk karakter, er det vurderingen, at disse mest hensigtsmæssigt fastsættes i administrative forskrifter udstedt af kulturministeren. Der vil i den forbindelse blive lagt vægt på, at de administrative byrder forbundet med indberetningen ikke bliver større end højst nødvendigt.

Af art. 25, stk. 3 følger videre, at de nationale tilsynsmyndigheder, for at vurdere fuldstændigheden af de offentliggjorte oplysninger, kan anmode de offentlige myndigheder eller enheder om yderligere oplysninger. Det foreslås på den baggrund også, at kulturministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for tilsynsmyndighedens indhentelse af oplysninger, jf. art. 25. Det er hensigten at fastsætte regler om hvilke supplerende oplysninger, offentlige myndigheder eller enheder kan blive anmodet om at udlevere, med henblik på at uddybe tidligere fremsendte oplysninger, herunder uddybende forklaringer om anvendte udbydere samt fordeling af anvendte beløb. Det er desuden hensigten at fastsætte nærmere regler om anvendelse af bestemte formater og standarder ved fremsendelsen til tilsynsmyndigheden, så oplysningerne er ensartede og sammenlignelige samt frister for fremsendelse. Da der er tale om regler af teknisk karakter, er det vurderingen, at disse mest hensigtsmæssigt fastsættes i administrative forskrifter udstedt af kulturministeren.

Herudover medfører forordningen også behov for at udpege en national tilsynsmyndighed. Bestemmelser herom behandles i lovforslagets pkt. 2.3.

2.2. Supplerende regler i radio- og fjernsynsloven som følge af forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame

2.2.1. Gældende ret

Reklamer i radio, fjernsyn og on demand audiovisuelle medietjenester er primært reguleret i radio- og fjernsynsloven og i bekendtgørelse om reklamer og sponsorering m.v. af programmer i radio, fjernsyn og on demand audiovisuelle medietjenester samt indgåelse af partnerskaber (reklamebekendtgørelsen). Reglerne er designet til at beskytte forbrugerne og sikre gennemsigtig reklamepraksis i medierne. Der gælder i § 14, § 29, stk. 2, og § 30, stk. 3, i reklamebekendtgørelsen et forbud mod politiske reklamer på tv. Derudover indeholder de nationale regler ikke særskilt regulering af politisk reklame.

Med forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame indføres nye regler, som i endnu højere grad sigter til gennemsigtighed end den nuværende nationale reklamelovgivning, og omhandler områder, der hidtil ikke har været reguleret specifikt i dansk lovgivning. Forordningen finder med visse undtagelser anvendelse fra den 10. oktober 2025.

Forordningen blev vedtaget på baggrund af et ønske om at imødegå den trussel, som mis- og desinformation samt udenlandsk indblanding kan udgøre i forhold til europæiske valg og demokratiske processer. Formålet med forordningens regler er at gøre det let for borgerne at genkende politiske reklamer, forstå, hvem der står bag dem, og vide, om de har modtaget en målrettet reklame. Forordningen regulerer ikke selve indholdet af politiske reklamer eller hvor og hvornår, politiske reklamer må vises.

Af forordningen følger en række krav til bl.a. udgivere og udbydere af politiske reklamer. Af art. 11 følger, at udgivere af politisk reklame skal sikre, at hver politisk reklame skal formidles sammen med en række oplysninger, herunder bl.a. en erklæring om, at der er tale om politisk reklame, identiteten af sponsoren, det eventuelle valg, folkeafstemning eller lovgivningsproces, som den politiske reklame er knyttet til og eventuelle målretningsteknikker. Politisk reklame skal videre ledsages af en gennemsigtighedsmeddelelse, eller en angivelse af, hvor den kan hentes, hvori oplysninger om bl.a. den påtænkte udgivelsesperiode, de samlede beløb og beregningsmetode også skal indgå, jf. forordningens art. 12. Udbydere af politisk reklame er i henhold til forordningens art. 9 forpligtet til at opbevare en række af oplysningerne.

Forordningens art. 16 fastsætter, at de kompetente nationale myndigheder har beføjelse til at anmode udbydere af politiske reklametjenester om at videregive oplysninger, som er nødvendige af hensyn til at føre tilsyn med overholdelse af de i forordningen fastsatte forpligtelser for udbyderne. Af bestemmelsen følger videre, at oplysningerne skal være fuldstændige, nøjagtige og pålidelige og skal forelægges i et klar, sammenhængende og konsolideret format. Udbyderne skal udpege et kontaktpunkt, en juridisk enhed eller fysisk person, for kommunikation mellem myndigheder og udbyder.

I henhold til forordningens art. 22, stk. 5, litra b og c, skal tilsynsmyndigheden kunne udstede påbud til udbydere i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne i forordningen samt påbyde sponsorer og udbydere at bringe overtrædelser af forordningen til ophør.

Derudover følger det af forordningens art. 25, at medlemsstaterne efter behov fastsætter regler om sanktioner eller andre foranstaltninger, der finder anvendelse på sponsorer eller udbydere af politiske reklametjenester for så vidt angår overtrædelser af art. 5-13, 15-17, 20 og 21, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres rettidigt.

2.2.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Kulturministeriet bemærker indledningsvist, at forordninger gælder umiddelbart i hver medlemsstat, jf. art. 288 i Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), og derfor som udgangspunkt ikke må implementeres i dansk lovgivning.

Det er dog Kulturministeriets vurdering, at art. 16 i forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame kan medføre behov for at indføre supplerende nationale regler om, hvordan udbydere af politiske reklametjenester skal videregive de oplysninger, som de kompetente nationale myndigheder kan anmode om efter art. 16. Da der er tale om regler af teknisk karakter, er det vurderingen, at disse mest hensigtsmæssigt fastsættes i administrative forskrifter udstedt af kulturmi-

nisteren. Det foreslås derfor at bemyndige kulturministeren til at fastsætte nærmere regler for udbydere af politiske reklametjenesters indberetning af oplysninger og om Radio- og tv-nævnets indhentelse af oplysninger. Bemyndigelsesbestemmelsen vil bl.a. kunne anvendes til at fastsætte nærmere regler for hvilke data, der konkret skal indberettes til Radio- og tv-nævnet i tilfælde af tilsyn samt fremgangsmåden for indberetningen, f.eks. krav om at anvendestandardiserede skemaer.

Det er videre Kulturministeriets vurdering, at forordningens art. 22, stk. 5, litra b og litra c, medfører, at den nationale tilsynsmyndighed, som led i tilsynet, har beføjelse til at udstede påbud til udbydere i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne i forordningen samt at påbyde at overtrædelser bringes til ophør og kræve, at sponsorer eller udbydere af politiske reklametjenester træffer de nødvendige foranstaltninger for at overholde forordningen. Dette vil være en ny beføjelse til Radio- og tv-nævnet, som foreslås udpeget som national tilsynsmyndighed, jf. lovforslagets pkt. 2.3.

Endelig er det Kulturministeriets vurdering, at der af hensyn til håndhævelse af forordningen er behov for at strafbelægge overtrædelse af de artikler om gennemsigtighed, som den nationale tilsynsmyndighed skal føre tilsyn med. Det er desuden ministeriets vurdering, at der er behov for at strafbelægge forordningens art. 5, som fastsætter, at udbydere af politiske reklametjenester i Danmark, i de sidste tre måneder forud for et valg eller en folkeafstemning, kun må levere politiske reklametjenester, såfremt dette sker til en unionsborger, en tredjelandsborger med fast bopæl og stemmeret i Unionen eller til en juridisk person etableret i Unionen, som ikke kontrolleres eller ejes af tredjelandsborgere uden for Unionen. Det foreslås på den baggrund at bemyndige kulturministeren til at fastsætte regler om straf i form af bøde for overtrædelse af forordningens art. 5, 9, 11, 12 og 16.

Herudover medfører forordningen også behov for at udpege en national tilsynsmyndighed. Bestemmelser herom behandles i lovforslagets afsnit 2.3.

2.3. Udvidelse af Radio- og tv-nævnets tilsynsforpligtelser som følge af den europæiske forordning om mediefrihed og forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame

2.3.1. Gældende ret

Radio- og tv-nævnet er et uafhængigt nævn, som bl.a. behandler klager over reklamer, skjult reklame, sponsoring og produktplacering på radio, tv, on demand-tjenester og videodelingsplatformstjenester, jf. radio- og fjernsynsloven, reklamebekendtgørelsen og bekendtgørelse om videodelingsplatformstjenester. Nævnet har mulighed for både af egen drift samt efter konkrete henvendelser at føre tilsyn, og har endvidere en forpligtelse til at afgive udtalelse om public-service virksomhed. Nævnet er nedsat af kulturministeren i medfør af § 39 i radio- og fjernsynsloven.

Radio- og tv-nævnet har en bred opgaveportefølje, og fører i dag blandt andet tilsyn med en række audiovisuelle og auditive aktører, som udøver programvirksomhed på baggrund af en programtilladelse udstedt af Radio- og tv-nævnet, samt tilsyn med overholdelse af regler vedrørende reklame og sponsoring i radio, på tv eller on-demand. Radio- og tv-nævnet kan i forbindelse med de opgaver, der er pålagt nævnet, afgive udtalelse, udstede krav om tilbagebetaling af støtte, iværksætte skærpende tilsyn, påtale overtrædelser og træffe afgørelse om inddragelse, midlertidigt eller endeligt, af en tilladelse til udøvelse af programvirksomhed. Af Radio- og tv-nævnets opgaveportefølje følger videre beføjelse til at afgive udtalelse vedrørende public service-mediernes redegørelse af deres public service-programvirksomhed.

Med den europæiske forordning om mediefrihed og forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame indføres nye krav til nationalt tilsyn.

Af den europæiske forordning om mediefrihed art. 5, stk. 4, følger, at medlemsstaten skal udpege en eller flere uafhængige myndigheder eller organer eller indføre mekanismer, som er uden politisk indflydelse fra regeringen, og som overvåger håndhævelsen af forordningens art. 5, stk. 1-3, om public service-udbydere redaktionelle og funktionelle uafhængighed. Tilsynsmyndighederne skal sikre, at overvågningen dokumenteres samt offentliggøre resultaterne af overvågningen.

Af art. 6 i den europæiske forordning om mediefrihed følger, at medietjenesteudbydere skal tilgængeliggøre oplysninger om bl.a. ejerskab, indtægter for statslig reklame m.v. for modtagerne af deres tjenester, og at disse oplysninger skal fremgå af en national database, som en national tilsynsmyndighed eller lignende har ansvaret for at udvikle.

Det følger af art. 7 i den europæiske forordning om mediefrihed, at de nationale tilsynsmyndigheder skal sikre, at forordningens kapitel III om ramme for reguleringssamarbejde og et velfungerende indre marked for medietjenester anvendes. Tilsynsmyndighederne har til opgave at fremme samarbejdet mellem medlemsstater og medietjenesteudbydere. Medlemsstaten skal i den forbindelse sikre, at de nationale tilsynsmyndigheder eller -organer har tilstrækkelige finansielle, menneskelige og tekniske ressourcer til at udføre deres opgaver i henhold til forordningen.

Endelig følger det af art. 25 i den europæiske forordning om mediefrihed, at de nationale tilsynsmyndigheder i medlemsstaterne, skal overvåge og rapportere årligt om den samlede fordeling af udgifter til statslig reklame til medietjenesteudbydere og udbydere af onlineplatforme på grundlag af de offentlige myndigheders eller enheders årlige opgørelser.

Tilsvarende følger det af art. 22 i forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame, at medlemsstaterne skal udpege kompetente myndigheder til at føre tilsyn med udbydernes overholdelse af forordningens krav til gennemsigtighed i art. 9, 11, 12 og 16. Disse krav indebærer blandt andet, at det skal være tydeligt for modtagerne, at en reklame er politisk, samt hvilken kontekst, afsender og økonomi, der er forbundet med reklamen. Det bemærkes, at tilsynsmyndigheden ikke skal føre tilsyn med indholdet af reklamerne. Tilsynsmyndigheden skal være uafhængig. I henhold til forordningens art. 22, stk. 5, litra b og c, skal tilsynsmyndigheden kunne udstede påbud til udbydere i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne i forordningen, samt påbyde sponsorer og udbydere at bringe overtrædelser af forordningen til ophør. I henhold til forordningens art. 16 har tilsynsmyndigheden beføjelse til at anmode udbydere af politiske reklametjenester om at videregive alle nødvendige oplysninger med henblik på at verificere overholdelsen af art. 9, 11, 12 og 14.

2.3.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Kulturministeriet bemærker indledningsvist, at forordninger gælder umiddelbart i hver medlemsstat, jf. art. 288 i Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), og derfor som udgangspunkt ikke må implementeres i dansk lovgivning.

Det er Kulturministeriets vurdering, at den europæiske forordning om mediefrihed og forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame forpligter medlemsstaterne til at føre

tilsyn på områder, der ikke bliver ført tilsyn med i dag, ligesom de nationale tilsynsmyndigheder bliver pålagt nye opgaver og beføjelser.

Kulturministeriet vurderer, at den hensigtsmæssige forankring af tilsynsforpligtelsen for begge forordninger er i Radio- og tv-nævnet, som i forvejen har kompetencer til at føre tilsyn med og behandle klager over reklamer, skjult reklame, sponsorering og produktplacering på radio, tv og on demand-tjenester. Det vurderes desuden, at det ved behandlingen af sager vedrørende mediepluralisme vil være relevant at indhente udtalelser fra Medienævnet.

Det foreslås på den baggrund at udpege Radio- og tv-nævnet som national tilsynsmyndighed med mulighed for at indhente udtalelser fra Medienævnet.

Forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame vil være et nyt genstandsfelt for Radio- og tv-nævnet, idet forordningen er platformsneutral, mens Radio- og tv-nævnets nuværende kompetenceområde vedrører radio, tv og on demand-tjenester. Nævnets nuværende kompetencer dækker således ikke de markedsføringsretlige aspekter, som er platformsneutrale. Tilsyn i henhold til forordningen vurderes at kræve et medlem, der har bred markedsføringsretlig kompetence henset til, at tilsyn med reklamer ofte kræver en forståelse for det medie, som reklamen udkommer på. Det er derfor vurderingen, at der er behov for at tilføje et medlem med markedsføringsretlige kompetencer til Radio- og tv-nævnet, så nævnet opnår den nødvendige indsigt i og viden om markedsføringsret og dermed kan føre tilsyn i overensstemmelse med forordningen.

Det bemærkes, at Radio- og tv-nævnet allerede i dag besidder visse markedsføringsretlige kompetencer, men hovedsageligt med medieretligt fokus. Kulturministeriet vurderer derfor, at der er behov for at tilføje bredere markedsføringsretlige kompetencer til brug for den nye opgave med at føre tilsyn med politisk reklame. Ved at tilføje endnu et medlem til nævnet, sikres det samtidig, at den nuværende kompetencesammensætning i nævnet ikke svækkes. Dermed opretholdes den mediefaglige kompetence i forhold til de opgaver, der allerede i dag er pålagt nævnet, og samtidig sikres, at der stadig er tilstrækkelige mediefaglige kompetencer i nævnet til at løfte de nye opgaver i medfør af forordningen om europæisk mediefrihed. På den baggrund foreslås det at tilføje et nyt medlem til Radio- og tv-nævnet med markedsføringsretlige kompetencer.

Da tilsynet i henhold til de to forordninger er nye opgaver, vil det medføre et øget ressourcetræk i Radio- og tv-nævnet og sekretariatsbetjeningen heraf i Slots- og Kulturstyrelsen.

Det er Kulturministeriets vurdering, at tilsynet med forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame vil medføre nye opgaver for Radio- og tv-nævnet. Tilsynet vil skulle omfatte kontrol af, om reklameudbydere følger de fastsatte regler for politisk reklame, som følger af forordningens art. 11 og 12. Det indebærer kontrol af, om medievirksomhederne klart har angivet, når der er tale om politisk reklame, kontrol af virksomhedens offentliggørelse af oplysninger om ejerskab og finansiering samt kontrol af kontekstoplysningerne vedr. reklamen, herunder hvorvidt det klart fremgår, hvor mange penge, der er brugt på reklamen, og hvordan disse midler er blevet indsamlet. Derudover vil Radio- og tv-nævnet i medfør af forordningens art. 22 som noget nyt få beføjelse til at udstede påbud.

Tilsynet med reglerne i forordningen om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame vil udelukkende skulle iværksættes på baggrund af henvendelser, anmeldelser eller anden dokumenteret information, der indikerer en mulig overtrædelse af lovgivningen. Det betyder, at Radio- og tv-nævnet ikke vil skulle foretage systematiske eller rutinemæssige undersøgelser af politisk reklame, men i udgangspunktet alene vil skulle reagere på sager, der giver grundlag for mistanke om en overtrædelse af forordningens bestemmelser. Radio- og tv-nævnet vil skulle vurdere henvendelsens relevans, alvor og troværdighed, før der træffes beslutning om eventuel opfølgning eller sanktionering. I denne

forbindelse vil nævnet kunne anmode om yderligere dokumentation. Radio- og tv-nævnet vil således ikke skulle foretage egeninitierede undersøgelser eller kontrolforanstaltninger uden en forudgående anmeldelse fra en ekstern part.

Det er Kulturministeriets vurdering, at den europæiske forordning om mediefrihed både medfører nye opgaver til Radio- og tv-nævnet samt opgaver, som Radio- og tv-nævnet i forvejen opfylder. Det er vurderingen, at forpligtelserne i henhold til forordningens art. 5 i om public service-medieudbyderes uafhængige funktion ikke medfører nye opgaver, idet Radio- og tv-nævnet i forvejen overvåger public service-udbyderes overholdelse af deres public service-forpligtelser og løbende vil følge public service-udbyderes uafhængighed. Det er ligeledes vurderingen, at art. 7 ikke medfører nye forpligtelser, idet det er en videreførelse af gældende ret i medfør af implementeringen af AVMS direktivets art. 30, vedrørende medlemsstaters tilsynsmyndigheder jf. endvidere forordningens art. 7, stk. 2. Artikel 6 medfører en ny forpligtelse for tilsynsmyndigheden om at varetage en national database, hvoraf det fremgår klart, hvem der ejer de forskellige medieaktører samt hvor mange offentlige midler, udbyderen modtager i reklameindtægter fra offentlige myndigheder og enheder. Artikel 22 medfører, at Radio- og tv-nævnets kompetencer udvides til at foretage vurdering af mediemarkedsfusioner. Endvidere medfører art. 25, at Radio- og tv-nævnet som tilsynsmyndighed, skal følge og årligt rapportere offentlige myndigheder og enheders udgifter til statslig reklame.

Tilsynet i henhold til forordningerne vil ikke omfatte oplysninger eller udtalelser, der tilknyttes virksomheders eller organisationers evne til at udøve redaktionel frihed, egenkontrol eller indskrænke ytringsfriheden. Dertil vil tilsynet ikke omfatte virksomheders eller organisationers oplysninger, der direkte tilknyttes disses strategiske handlerum eller forretningshemmeligheder ud over de forpligtelser, der omfattes af forordningerne. Endelig vil oplysninger eller aktiviteter, der ikke direkte relaterer sig til de specifikke forpligtelser i de to forordninger, ikke være underlagt tilsynet.

Det er Kulturministeriets vurdering, at der er behov for at fastsætte nærmere regler for Radio- og tv-nævnets indhentelse af nødvendige oplysninger med henblik på at kunne udføre tilsynsforpligtelsen i henhold til forordningerne. Det foreslås derfor at bemyndige kulturministeren til at fastsætte nærmere regler for Radio- og tv-nævnets forpligtelser og tilsyn i forbindelse med de to forordninger. Det er hensigten at fastsætte regler om bl.a. håndteringen af de oplysninger, som nævnet modtager, herunder krav til fortrolighed og sikkerhed i forbindelse med opbevaring og behandling af disse oplysninger for at sikre, at de behandles på en måde, der beskytter forretningsfølsomme oplysninger. Procedurer for sagsbehandling vil også blive præciseret, så der er klare retningslinjer for, hvordan tilsynet foretages i praksis, hvordan indberetninger behandles, herunder tidsrammer for behandling af sager og kommunikation med udbydere.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vil medføre negative økonomiske konsekvenser for staten på 4,8 mio. kr. årligt fra 2025 til 6 sekretariatsårsværk i forbindelse med tilsyn af forordning om europæisk mediefrihed og forordning om gennemsigtighed og målretning med politisk reklame. Lovforslaget vil desuden medføre negative økonomiske konsekvenser på 0,3 mio. kr. årligt til honorar og rejser i forbindelse med forordning om europæisk mediefrihed.

Langt størstedelen af Slots- og Kulturstyrelsens kommunikation med aktørerne på markedet foregår allerede i dag digitalt. Lovforslagets bestemmelser om, at kulturministeren kan fastsætte regler om skriftlig digital kommunikation og anvendelse af bestemte it-systemer forventes derfor ikke at medføre it-mæssige eller øvrige implementeringskonsekvenser.

Lovforslaget vurderes ikke at medføre øvrige økonomiske eller implementeringskonsekvenser for det offentlige, herunder kommuner og regioner.

Lovforslaget vurderes at efterleve principperne om digitaliseringsklar lovgivning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget medfører isoleret set ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget giver hjemmel til udstedelse af bekendtgørelser, som indebærer administrative konsekvenser for erhvervslivet, jf. lovforslagets § 44 c, stk. 2, § 44 d, stk. 2, §§ 85 b-85 e. De administrative konsekvenser består i, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om bl.a. medietjenesteudbyderes tilgængeliggørelse af oplysninger om ejerskab mv. samt udbydere af politiske reklametjenesters indberetning af oplysninger. De administrative konsekvenser vil blive vurderet, når bemyndigelsesbestemmelserne udmøntes i bekendtgørelser.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget supplerer Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2024/900 af 13. marts 2024 om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame og Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2024/1083 af 11. april 2024 om oprettelse af en fælles ramme for medietjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 2010/13/EU (den europæiske forordning om mediefrihed).

Forordningerne vil i henhold til art. 288 i Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) gælde umiddelbart i hver medlemsstat, og forordningerne må derfor som det klare udgangspunkt ikke gentages i national ret.

Forordning om europæisk mediefrihed fastsætter en række forpligtelser for medlemsstaterne med henblik på at sikre mediefrihed og mediepluralisme i hele EU. Dette inkluderer blandt andet krav om gennemsigtighed i medieejerskab, regler for statslig reklame og bestemmelser om mediemarkedsfusioner. Det overordnede formål med den europæiske forordning om mediefrihed er at sikre mediefrihed, mediepluralisme og redaktionel uafhængighed i EU. Det er vurderingen, at den nationale lovgivning på området i høj grad er indrettet på en måde, som følger forordningen, men at visse dele af forordningen medfører behov for at indføre supplerende nationale regler. Det gælder forordningens regler om medietjenesteudbydernes tilgængeliggørelse af oplysninger om ejerskab og indtægter for statslig reklame, jf. art. 6, vurdering af mediemarkedsfusioner, jf. art. 22, og indberetning af offentlige udgifter til statslig reklame, jf. art. 25. Det er desuden vurderingen, at forordningen medfører behov for at indføre nationalt tilsyn.

Af forordning om europæisk mediefrihed følger, at medlemsstaterne skal sikre, at den øverste ledelse i

public service-medier er uafhængig, at udpegningsprocessen til bestyrelserne i public service-medier er transparent, og at der lægges på forhånd fastlagte kriterier til grund for udpegningen.

Forordningen om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame sigter mod at skabe større gennemsigtighed i politisk reklame i det indre marked ved at stille krav til både udbydere af politiske reklametjenester og nationale myndigheder. Dette skal sikre, at politiske annoncer tydeligt identificeres, og at oplysninger om de finansielle forhold vedrørende sådanne annoncer er offentligt tilgængelige. Formålet med forordningen er at fastsætte ensartede regler om gennemsigtighed med og målretning af politiske reklamer både offline og online i hele EU, og indførelsen af klare regler for politisk reklame bidrager til at sikre åbenhed og transparente forhold omkring politiske budskaber. Det er vurderingen, at forordningen medfører behov for at indføre supplerende nationale regler, som præciserer, hvordan udbydere af politiske reklametjenesters skal videregive disse oplysninger til de kompetente nationale myndigheder. Det er desuden vurderingen, at forordningen medfører behov for at indføre nationalt tilsyn.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 3. december 2024 til den 8. januar 2025 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: A4 Medier, Aller Media, Altinget, Avisen.dk, Alrow Media, BEAM Audio Agency, Bauer Media, Berlingske Media, Bonnier Publications, Bornholms Tidende, BT, Dagbladet Børsen A/S, Danwatch, Det Nordjyske Mediehus, DK4, DR, Ekstra Bladet, FBG Mediehus, Finans, Hovedstadens Mediehus A/S, Information, JFM, JP/Politikens Hus A/S, Jyllands-Posten, Kristeligt Dagblad, Mediegruppen A/S, Mediehusene Midtjylland, Mediehuset København, Midtjyllands Ugeaviser A/S, Nordiske Medier, Nordjyske Stiftstidende, Podimo, Politiken, POV International, Radio IIII, Samvirke, Sjællandske Medier A/S, Tech Media, Teknologiens Mediehus, TV 2 DANMARK A/S, TV 2/Bornholm, TV 2/FYN, TV 2/Kosmopol, TV 2/Nord, TV 2/Øst, TV 2/Østjylland, TV Midt Vest, TV SYD, Watch Medier A/S, Weekendavisen, Zetland, Århus Stiftstidende, Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder, Center for Podcasting, Dansk Erhverv, Dansk Folkeoplysnings Samråd, Dansk Industri, Dansk Journalistforbund (DJ), Dansk Markedsføring, Danske Advokater, Danske Annoncører og Markedsførere (DAOM), Danske Forlag, Danske Handicaporganisationer, Danske Lokalaviser, Danske Mediedistributører, Danske Medier, Danske Regioner, DILEM (Danske Idebaserede Lokale Elektroniske Medier), DMJX, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Folketinget, Forbrugerrådet TÆNK, Foreningen af lokale, fritstående, journalistiske internetmedier, IT-Branchen, KL (Kommunernes Landsforening), Medienævnet, Medierådet for Børn og Unge, Nye Medier, Pressenævnet, Producentforeningen, Publicistklubben, Radio- og tv-nævnet, Samarbejdsforum for danske Lytter- og Seerorganisationer, SAML (Sammenslutningen af Medier i Lokalsamfundet).

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/min-dreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/mer-udgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
--	---	--

Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vil medføre negative økonomiske konsekvenser for staten på 4,8 mio. kr. årligt fra 2025 til 6 sekretariatsårsværk i forbindelse med tilsyn med den europæiske forordning om mediefrihed og forordning om gennemsigtighed og målretning med politisk reklame. Lovforslaget vil desuden medføre negative økonomiske konsekvenser på 0,3 mio. kr. årligt til honorar og rejser i forbindelse med den europæiske forordning om mediefrihed.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vil medføre negative økonomiske konsekvenser for staten på 4,8 mio. kr. årligt fra 2025 til 6 sekretariatsårsværk i forbindelse med tilsyn med den europæiske forordning om mediefrihed og forordning om gennemsigtighed og målretning med politisk reklame.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget supplerer Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2024/900 af 13. marts 2024 om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame og Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2024/1083 af 11. april 2024 om oprettelse af en fælles ramme for me-	

	dienstleistungen in den inneren Markt und über die Änderung der Richtlinie 2010/13/EU (die europäische Verordnung über den Mediemarkt). Die Verordnungen werden in Einklang mit Art. 288 der Europäischen Union Funktionsweise (TEUF) gelten unmittelbar in jedem Mitgliedsstaat, und die Verordnungen müssen daher so klar sein, dass sie nicht Gegenstand der nationalen Rechtsprechung sind. Es wird beurteilt, dass die Verordnungen die Notwendigkeit für die Einführung zusätzlicher nationaler Bestimmungen. Es wird außerdem beurteilt, dass die Verordnungen die Mitgliedsstaaten verpflichten, die Einführung zu gewährleisten.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af § 39, stk. 1, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., at Radio- og tv-nævnet består af 11 medlemmer, der beskikkes af kulturministeren, og at ministeren udpeger 9 ud af de 11 medlemmer til Radio- og tv-nævnet. Danske Medier og Dansk Journalistforbund indstiller hver to kandidater, der repræsenterer praktisk mediefaglighed, hvor ministeren udpeger en af de indstillede kandidater fra hver af de to indstillende parter. De resterende to medlemmer udpeges af henholdsvis Samarbejdsforum for Danske Lytter- og Seerorganisationer og Den Danske Dommerforening.

Det foreslås i § 39, stk. 1, at »11 medlemmer« ændres til »12 medlemmer« og at »9 medlemmer« ændres til »10 medlemmer«.

De foreslåede ændringer vil medføre, at Radio- og tv-nævnet fremover vil blive udvidet med et medlem, så Radio- og tv-nævnet fremover vil bestå af 12 medlemmer, og at kulturministeren fremover vil skulle udpege 10 medlemmer til Radio- og tv-nævnet. Samarbejdsforum for Danske Lytter- og Seerorganisationer og Den Danske Dommerforening vil fortsat udpege et medlem hver til Radio- og tv-nævnet. Danske Medier og Dansk Journalistforbund vil ligeledes fortsat hver indstille to kandidater, der repræsenterer praktisk mediefaglighed, og ministeren vil fortsat udpege en af de indstillede kandidater fra hver af de to indstillende parter.

De foreslåede ændringer skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 3, hvor det foreslås, at Radio- og tv-nævnet fremover som noget nyt også skal repræsentere markedsføringsretlige kompetencer.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1, 2.2 og 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger af § 39, stk. 2, 1. pkt., i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., at de medlemmer, som ministeren udpeger til Radio- og tv-nævnet, skal repræsentere juridiske og økonomiske/administrative kompetencer, medieforskningskompetencer og praktisk mediefaglighed.

Det foreslås, at der i § 39, stk. 2, 1. pkt., efter »medieforskningskompetencer« indsættes », markedsføringsretlige kompetencer«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Radio- og tv-nævnet fremover som noget nyt skal repræsentere markedsføringsretlige kompetencer. Hensigten med forslaget er at sikre, at nævnet opnår den nødvendige indsigt i og viden om markedsføringsretlige aspekter, herunder bl.a. om udformningen og indholdet af reklamer, platformsneutral markedsføring samt direkte markedsføring, til at kunne føre tilsyn i henhold til forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politiske reklame.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Radio- og tv-nævnet er tilsynsmyndighed i sager vedr. bl.a. distribution af lyd- og billedprogrammer, programvirksomhed på grundlag af lyd- og billedprogrammer, programvirksomhed på grundlag af tilladelse eller registrering, jf. kap. 7 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. og underliggende bekendtgørelser. Forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame vil fra anvendelsestidspunkterne forpligte medlemsstaterne til at føre tilsyn med forordningens bestemmelser om gennemsigtighed i politisk reklame jf. art. 11 og 12.

På samme måde vil den europæiske forordning om mediefrihed fra anvendelsestidspunkterne medføre opgaver for tilsynsmyndighederne i medlemsstaterne, herunder om at overvåge overholdelsen af kravene til mediepluralisme og redaktionel uafhængighed, jf. art. 5, varetage en national database vedrørende medieejerskab og oplysninger om modtagne offentlige midler til statslig reklame, jf. art. 6, foretage vurdering af mediemarkedsfusioner, som kan påvirke mediesektoren, jf. art. 22 samt følge og årligt rapportere offentlige myndigheders og enheders udgifter til statslig reklame, jf. art. 25. Af forordningens art. 5, stk. 4, følger, at medlemsstaten skal udpege en eller flere uafhængige myndigheder eller organer eller indføre mekanismer, som er uden politisk indflydelse fra regeringen, og som overvåger håndhævelsen af forordningens art. 5, stk. 1-3, om public service-udbyderes redaktionelle og funktionelle uafhængighed. Forordningens art. 7 fastsætter rammerne for de nationale tilsynsmyndigheder eller -organer.

Med § 44 c, stk. 1, foreslås det, at Radio- og tv-nævnet er national tilsynsmyndighed, jf. art. 5, stk. 4, og art. 7 i den europæiske forordning om mediefrihed.

Forslaget vil medføre, at Radio- og tv-nævnet vil skulle overvåge anvendelsen af forordningens art. 5 om public servicemedieudbyderes redaktionelle og funktionelle uafhængighed, varetage en national database jf. art. 6, vurdere mediemarkedsfusioner, jf. art. 22 samt følge og rapportere om udgifter til statslig reklame, jf. art. 25.

Det foreslås med § 44 c, stk. 2, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om Radio- og tv-nævnets forpligtelser og tilsyn efter stk. 1.

Det foreslåede vil medføre, at kulturministeren vil kunne udstede administrative forskrifter om Radio- og tv-nævnets forpligtelser og tilsyn med den europæiske forordning om mediefrihed. Det er hensigten, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler, som uddyber, hvordan nævnet skal udføre sine

opgaver som tilsynsmyndighed, herunder krav til fortrolighed og sikkerhed i forbindelse med opbevaring og behandling af oplysninger, samt regler og tidsrammer for nævnets sagsbehandling.

Med § 44 d, stk. 1, foreslås det, at Radio- og tv-nævnet er national tilsynsmyndighed, jf. artikel 22, stk. 3-4, i forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame.

Det vil medføre, at Radio- og tv-nævnet vil skulle føre tilsyn med overholdelsen af de bestemmelser i forordningen, som omhandler krav til gennemsigtighed i politisk reklame, jf. art. 11 og 12. Nævnet vil således skulle føre tilsyn med, at politiske reklamer opfylder gennemsigtighedskravene, herunder at modtagerne får adgang til oplysninger om afsender, formål og økonomi bag reklamerne. Tilsynet vil ikke omfatte selve indholdet af reklamerne.

Radio- og tv-nævnet vil ikke skulle foretage systematiske eller rutinemæssige undersøgelser af politisk reklame, men i udgangspunktet alene foretage tilsyn på baggrund af konkrete henvendelser, anmeldelser eller anden dokumenteret information, der giver grundlag for mistanke om en overtrædelse af forordningens bestemmelser.

Det foreslås med § 44 d, stk. 2, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om Radio- og tv-nævnets forpligtelser og tilsyn efter stk. 1.

Dermed vil kulturministeren kunne udstede administrative forskrifter om Radio- og tv-nævnets forpligtelser og tilsyn med forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame. Bemyndigelsen vil kunne blive anvendt til at fastsætte regler, som præciserer, hvordan nævnet skal udføre sine opgaver som tilsynsmyndighed, herunder regler om nævnets håndtering af oplysninger og sagsbehandling.

Muligheden for at regulere kravene administrativt vil give den nødvendige fleksibilitet til at justere reglerne i takt med udviklingen af nye kommunikations- og teknologiske platforme, så der sikres en hensigtsmæssig formidling af relevante oplysninger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Med den europæiske forordning om mediefrihed og forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame indføres regler, som ikke i forvejen gælder i dansk ret.

Art. 6 i den europæiske forordning om mediefrihed fastlægger krav til gennemsigtighed omkring medietjenesteudbyderes ejerskab og finansielle kilder, specielt indtægter fra statslig reklame. Disse krav skal sikre, at offentligheden har adgang til væsentlige oplysninger om, hvem der ejer og finansierer medietjenester med henblik på at kunne identificere eventuelle interessekonflikter og derved bevare tilliden til mediernes uafhængighed.

Art. 22 i den europæiske forordning om mediefrihed fastlægger rammer for vurdering af mediemarkedsfusioner, herunder at medlemsstaterne i national ret skal fastsætte materielle og proceduremæssige regler, der muliggør en vurdering af mediemarkedsfusioner, som kan have en betydelig indvirkning på mediepluralismen og den redaktionelle uafhængighed.

Art. 25 i den europæiske forordning om mediefrihed fastlægger kravene til gennemsigtighed i forbindelse med offentlige udgifter til reklame. Denne artikel skal sikre, at offentligheden har adgang til information

om, hvordan offentlige midler bruges til reklameformål, og at der er kontrol med, at midlerne anvendes på en fair og gennemsigtig måde.

Det følger af art. 16 i forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame, at de kompetente nationale myndigheder har beføjelse til at anmode udbydere af politiske reklametjenester om at videregive oplysninger, som er nødvendige af hensyn til at føre tilsyn med overholdelse af de i forordningen fastsatte forpligtelser for udbyderne. Af bestemmelsen følger videre, at oplysningerne skal være fuldstændige, nøjagtige og pålidelige og skal forelægges i et klar, sammenhængende og konsolideret format. Udbyderne skal udpege et kontaktpunkt, en juridisk enhed eller fysisk person, for kommunikation mellem myndigheder og udbyder.

I henhold til art. 22, stk. 5, litra b og c, i forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame kan den nationale tilsynsmyndighed, som led i tilsynet, udstede påbud til udbydere i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne i forordningen samt påbyde sponsorer og udbydere at bringe overtrædelser af forordningen til ophør.

Med henblik på at sikre mulighed for efterlevelse og administration af kravene i forordningerne foreslås det at indføre et nyt kapitel 11 a i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., som skal bestå af flere bemyndigelsesbestemmelser til at indføre supplerende regler. Det foreslås, at kapitlet skal bestå af §§ 85 b-85 e.

Med § 85 b foreslås det, at kulturministeren kan fastsætte regler om medietjenesteudbyderes tilgængeliggørelse af oplysninger om ejerskab, indtægter for statslig reklame mv., jf. art. 6, stk. 1, i den europæiske forordning om mediefrihed.

Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt til at udstede en administrativ forskrift, som præciserer, hvilke oplysninger medietjenesteudbyderne skal offentliggøre, og hvordan dette skal ske. Dette vil kunne inkludere krav om regelmæssig rapportering, offentliggørelse på let tilgængelige platforme og standarder for nøjagtighed og fuldstændighed af de oplysninger, der offentliggøres.

Den foreslåede bemyndigelse og regler udstedt i medfør heraf vil dermed muliggøre overholdelsen af kravene i art. 6 i den europæiske forordning om mediefrihed om at øge gennemsigtigheden i medie-sektoren og gøre det lettere for offentligheden, forskere og regulatoriske myndigheder at få indsigt i medietjenesteudbydernes ejerskabsforhold og økonomiske afhængigheder.

Overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af den foreslåede § 85 b vil kunne medføre bødestraf, jf. lovforslagets nr. 7.

Med § 85 c foreslås det, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende vurdering af mediemarkedsfusioner, jf. art. 22, stk. 1, i den europæiske forordning om mediefrihed.

Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt til at udstede en administrativ forskrift med nærmere kriterier og procedurer for vurdering af mediemarkedsfusioner. Dette vil kunne omfatte vurderingskriterier baseret på markedets struktur, fusionens potentielle indvirkning på mediepluralismen og offentlighedens adgang til forskelligartede informationer. De fastsatte regler vil bl.a. skulle sikre, at vurderingen af fusioner foretages på en transparent måde i overensstemmelse med art. 22 i den europæiske forordning om mediefrihed.

Med § 85 d foreslås det, at kulturministeren kan fastsætte regler om offentlige myndigheders eller

enheders indberetning af offentlige udgifter til statslig reklame og om Radio- og tv-nævnets indhentelse af yderligere oplysninger, jf. art. 25 i den europæiske forordning om mediefrihed.

Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt til at udstede en administrativ forskrift, der præciserer kravene for offentlige myndigheders indberetning af offentlige udgifter til statslig reklame. Formålet med reglerne vil være at sikre, at oplysningerne indberettes systematisk og præcist, samt at de er tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med forordningens art. 25. Det er også hensigten at fastsætte nærmere regler, som skal sikre, at Radio- og tv-nævnet kan indhente de nødvendige oplysninger for at vurdere overholdelsen af reglerne og dermed sikre en effektiv håndhævelse af forordningen. Det bemærkes, at der ikke vil være tale om personoplysninger. Udmøntningen af bemyndigelsen vil skulle ske inden for rammerne af lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Med § 85 *e* foreslås det, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler for udbydere af politiske reklametjenesters indberetning af oplysninger, jf. art. 16 i forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame.

Den foreslåede bemyndigelse vil kunne anvendes til at udstede administrative forskrifter med nærmere regler for udbydere af politiske reklametjenesters indberetning af oplysninger, som Radio- og tv-nævnet kan anmode om i henhold til forordningens art. 16, herunder regler om, hvordan informationer om politiske reklamer indsamles, struktureres og rapporteres til relevante myndigheder. Formålet med reglerne vil være at sikre overholdelse af gennemsigtighedskravene i forordningen om politisk reklame. Bemyndigelsesbestemmelsen vil også kunne anvendes til at fastsætte nærmere regler, som kan sikre, at Radio- og tv-nævnet kan indhente de nødvendige oplysninger for at vurdere overholdelsen af reglerne og dermed sikre en effektiv håndhævelse af forordningen. Der vil ikke være tale om personoplysninger. Udmøntningen af bemyndigelsen vil ske inden for rammerne af lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af den foreslåede § 85 *e* vil kunne medføre bødestraf, jf. lovforslagets nr. 7.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 og 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det følger af forvaltningslovens § 32 a, at vedkommende minister kan fastsætte regler om ret til at anvende digital kommunikation ved henvendelser til den offentlige forvaltning og om de nærmere vilkår herfor, herunder fravige formkrav i lovgivningen, der hindrer anvendelsen af digital kommunikation. Bestemmelsen er ikke udmøntet i radio- og fjernsynsloven.

Det foreslås at indsætte § 92 *c*.

Med *stk. 1 foreslås*, at kulturministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Slots- og Kulturstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven eller regler, som er udstedt i medfør heraf, skal foregå digitalt.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der bl.a. vil kunne fastsættes regler om, at skriftlige meddelelser m.v. til eller fra myndighederne om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven, ikke anses for behørigt modtaget af myndighederne, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Langt størstedelen af styrelsens kommunikation foregår allerede digitalt. Hvis oplysningerne m.v. sendes

til styrelsen på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt i forvaltningslovens § 7, at styrelsen må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Samtidig vil bestemmelsen indebære, at skriftlige meddelelser m.v. til eller fra myndighederne, der sendes på den foreskrevne digitale måde, anses for at være kommet frem til adressaten på det tidspunkt, hvor meddelelsen m.v. er tilgængelig digitalt for adressaten, jf. det foreslåede stk. 3. Det vil sige med samme retsvirkninger som fysisk post, der anses for at være kommet frem, når den pågældende meddelelse m.v. er lagt i adressatens fysiske postkasse.

Forslaget skal ses i sammenhæng med de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser vedrørende tilsyn og indberetning. Af bekendtgørelserne, der udmønter bemyndigelsesbestemmelserne i loven, kan det nærmere fremgå, hvem der omfattes af pligten til at kommunikere digitalt med Slots- og Kulturstyrelsen, om hvilke forhold og på hvilken måde. Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse vil blive udnyttet således, at skriftlig kommunikation til og fra Slots- og Kulturstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør heraf, skal foregå digitalt, f.eks. via e-mail eller eventuelt via den offentlige digitale postløsning.

Ved henvendelser til Slots- og Kulturstyrelsen vil styrelsen kunne stille krav om, at den pågældende oplyser en e-mailadresse, som den pågældende kan kontaktes på i forbindelse med behandlingen af en konkret sag eller henvendelse til styrelsen.

På sigt kan det blive relevant at udvikle andre digitale løsninger til brug for kommunikation om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Der vil efter bestemmelsen bl.a. kunne fastsættes regler om, at Slots- og Kulturstyrelsen kan sende visse meddelelser, herunder afgørelser, til den pågældendes digitale postkasse med de retsvirkninger, der følger af lov om Offentlig Digital Post.

Der vil desuden kunne fastsættes regler om fritagelser fra pligten til digital kommunikation. Fritagelsesmuligheden kan bl.a. tænkes anvendt, hvor det er påkrævet at anvende en dansk digital signatur, og der f.eks. er tale om en virksomhed med hjemsted i udlandet, som ikke kan få en dansk digital signatur. Fritagelsesmuligheden kan desuden tænkes anvendt i de situationer, hvor en person har en kognitiv eller fysisk funktionsnedsættelse eller har sproglige barrierer.

Det forhold, at et selskab eller en person oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde, vil ikke kunne føre til fritagelse fra pligten til digital kommunikation. I så fald må den pågældende anvende en offentlig tilgængelig computer på f.eks. et folkebibliotek eller anmode en rådgiver om at varetage kommunikationen på den pågældendes vegne.

Det foreslås i *stk. 2*, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur m.v.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der bl.a. kan fastsættes regler om krav om anvendelse af bestemte it-systemer, digitale selvbetjeningsløsninger, digitale formater, digital signatur m.v.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til Slots- og Kulturstyrelsen på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for styrelsen, dvs. når styrelsen kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed eller en person på det

tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Det foreslås i *stk. 3*, at kulturministeren kan fastsætte regler om, at myndigheder kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at kulturministeren kan fastsætte regler om, at Slots- og Kulturstyrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter loven eller regler udstedt i medfør heraf uden underskrift, med maskinel eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter vil kunne sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Det følger af forvaltningslovens § 32 b, stk. 1, at de dokumenter, der udgår fra en myndighed til borgere, virksomheder, mv., i en sag, hvor der er eller vil blive truffet afgørelse, skal være forsynet med en personlig underskrift eller være udformet på en måde, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som er afsender af dokumentet og at dokumentet er endeligt. Af forvaltningslovens § 32 b, stk. 4, følger, at efter forhandling med finansministeren og justitsministeren kan der fastsættes nærmere regler om, hvornår betingelserne i stk. 1 skal anses for at være opfyldt. Det bemærkes, at der med det foreslåede stk. 3 ikke lægges op til, at kulturministeren skal kunne fastsætte nærmere regler om, hvornår betingelserne i forvaltningslovens § 32 b, stk. 1, skal anses for opfyldt.

Til nr. 6

Straffebestemmelser for overtrædelse af visse bestemmelser i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. følger af lovens §§ 93 og 94. Af § 93, stk. 2, følger, at i forskrifter, der udstedes i medfør af § 6, stk. 2, § 7, § 77, § 85, § 85 a, § 88 og § 90, stk. 1 og 5, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Det foreslås, at der i § 93, *stk. 2*, efter »§ 85 a, « indsættes »§ 85 b, § 85 e,«.

Forslaget vil medføre, at administrative forskrifter udstedt i henhold til de nævnte bestemmelser vil kunne indeholde hjemmel til bødestraf for overtrædelser.

Det omfatter regler om medietjenesteudbyderes tilgængeliggørelse af oplysninger om ejerskab, indtægter for statslig reklame m.v., jf. den foreslåede § 85 b, og regler om udbydere af politiske reklametjenesters indberetning af oplysninger til Radio- og tv-nævnet, jf. den foreslåede § 85 e.

Til nr. 7

Straffebestemmelser for overtrædelse af visse bestemmelser i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. følger af lovens §§ 93 og 94.

Af art. 25, stk. 1, i forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame følger, at medlemsstaterne efter behov fastsætter regler om sanktioner eller andre foranstaltninger, der finder anvendelse på sponsorer eller udbydere af politiske reklametjenester for så vidt angår overtrædelser af art. 5-17, 20 og 21.

Det foreslås med § 93, *stk. 4*, at kulturministeren kan fastsætte regler om straf i form af bøde for

overtrædelse af art. 5, 9, 11, 12 og 16 i forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame.

Det vil medføre, at der vil kunne fastsættes hjemmel til bødestraf for manglende overholdelse af de pågældende bestemmelser, som omhandler udbyderes og udgiveres forpligtelser til bl.a. levering af politiske reklamer, identificering, registrering af oplysninger, mærkning af reklamer, gennemsigtighed i forbindelse med politiske reklamerne, samt forpligtelse til videregivelse af oplysninger til tilsynsmyndigheden. Forordningens art. 25 fastsætter rammerne for størrelse og opgørelse af bøderne. Af stk. 2, følger, at maksimumbeløbet for den økonomiske sanktion, der kan pålægges, baseres på den økonomiske formåen hos den enhed, der er omfattet af sanktioner, som skal være:

- a) 6 pct. af den årlige indkomst eller budgettet for sponsoren eller udbyderen af politiske reklametjenester, alt efter hvad der er relevant og højest, eller
- b) 6 pct. af den årlige globale omsætning på verdensplan for sponsoren eller udbyderen af politiske reklametjenester i det foregående regnskabsår.

Af art. 25, stk. 4, følger, at når der træffes afgørelse om sanktionernes art og størrelse, skal der i hvert enkelt tilfælde tages behørigt hensyn til bl.a. følgende:

- a) overtrædelsens art, grovhed, gentagne karakter og varighed,
- b) hvorvidt overtrædelsen blev begået forsætligt eller uagtsomt,
- c) enhver foranstaltning, der træffes for at afbøde eventuelle skader,
- d) alle relevante tidligere overtrædelser og andre skærpende eller formidlende omstændigheder i sagen,
- e) graden af samarbejde med den kompetente myndighed, og
- f) størrelsen af og den økonomiske formåen hos den enhed, der er omfattet af sanktioner, hvis det er relevant.

Af art. 25, stk. 5, følger, at tilsidesættelser af art. 5, 7, 11, 12, 13, 15, 16 og 18 betragtes som særlig alvorlige, når de vedrører politisk reklame, der udgives eller udbredes i løbet af den sidste måned forud for et valg eller en folkeafstemning og rettes mod borgere i den medlemsstat, hvor det pågældende valg eller den pågældende folkeafstemning afholdes.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af § 11 i lov om mediestøtte, at kulturministeren nedsætter et medienævn, som behandler ansøgninger om tilskud i henhold til denne lov, samt at nævnet fører tilsyn med tilskudsmodtagernes overholdelse af loven, bestemmelser fastsat i henhold til loven og vilkår for tilskud.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 3* i § 11, hvorefter kulturministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler vedrørende Medienævnets udtalelser i forbindelse med vurdering af mediemarkedsfusioner, jf. art. 22, stk. 1, litra c, i den europæiske forordning om mediefrihed og § 85 d i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v.

Det er hensigten, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte nærmere procedurer for Medienævnets udtalelse om mediemarkedsfusioner til Radio- og tv-nævnet, herunder krav til frist og format.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 85 c, hvor det foreslås, at kulturministeren fastsætter nærmere regler vedrørende vurdering af mediemarkedsfusioner, jf. art. 22, stk. 1, i den europæiske forordning om mediefrihed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger af § 12, stk. 3, i lov om mediestøtte, at kulturministeren udpeger medlemmer til Medienævnet, og at formanden skal være jurist. Der er ikke fastsat regler om en næstformand.

Det foreslås at nyaffatte § 12, stk. 3, hvorefter kulturministeren udpeger nævnets medlemmer, herunder nævnets formand og næstformand. Formanden skal være jurist.

Forslaget har ikke til hensigt at ændre væsentligt i den gældende bestemmelse, men at tilføje, at kulturministeren som noget nyt vil få mulighed for at udpege en næstformand til Medienævnet blandt nævnets eksisterende medlemmer. Dermed sikres, at en næstformand vil kunne varetage formandens opgaver i tilfælde af formandens fravær eller ved formandens inhabilitet, så nævnet kan opretholde sin beslutningsdygtighed.

Til § 3

Det foreslås med § 3, at loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. gælder ikke for Grønland og Færøerne, jf. lovens § 96, og loven ikke indeholder hjemmel til at sætte loven i kraft for Grønland og Færøerne. Lov om mediestøtte gælder heller ikke for Grønland og Færøerne, jf. lovens § 22, ligesom loven heller ikke indeholder hjemmel til at sætte i kraft for Grønland og Færøerne.

Denne ændringslov gælder på den baggrund ikke for Grønland og Færøerne og kan ikke sættes i kraft for Grønland og Færøerne.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 39. Kulturministeren nedsætter Radio- og tv-nævnet, der består

af 11 medlemmer, som beskikkes af ministeren. Ministeren udpeger

9 medlemmer, herunder formand og næstformand, Samarbejdsforum

for Danske Lytter- og Seerorganisationer udpeger 1 medlem, og

Den Danske Dommerforening udpeger 1 medlem. Danske Medier

og Dansk Journalistforbund indstiller hver 2 kandidater, der repræsenterer praktisk mediefaglighed, og ministeren udpeger 1 af de

indstillede kandidater fra hver af de to indstillende parter. De enkelte medlemmer kan genudpeges

§ 39. ---

Stk. 2. De medlemmer, ministeren udpeger, skal repræsentere juridiske og økonomiske/administrative kompetencer, medieforskningskompetencer og praktisk mediefaglighed. Formanden skal være

jurist. 1 medlem skal have særlig strafferetlig indsigt.

Lovforslaget

§ 1

I lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020, som ændret ved lov nr. 2212 af 29. december 2020, lov nr. 1595 af 28. december 2022, lov nr. 615 af 11. juni 2024 og lov nr. 675 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 39, stk. 1, 1. pkt. ændres »11 medlemmer« til: »12 medlemmer« og »9 medlemmer« til: »10 medlemmer«.

2. I § 39, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »medieforskningskompetencer«: », markedsføringsretlige kompetencer«

3. Efter § 44 b indsættes i *kapitel 7*:

»§ 44 c. Radio- og tv-nævnet er national tilsynsmyndighed, jf. artikel 5, stk. 4, og artikel 7 i den europæiske forordning om mediefrihed.

Stk. 2. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om nævnets forpligtelser og tilsyn.

§ 44 d. Radio- og tv-nævnet er national tilsynsmyndighed, jf. artikel 22, stk. 3 og 4, i forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame.

Stk. 2. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om nævnets forpligtelser og tilsyn.«

4. Efter kapitel 11 indsættes:

»Kapitel 11 a

Håndhævelse af den europæiske forordning om mediefrihed og forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame

§ 85 b. Kulturministeren kan fastsætte regler om medietjenesteudbyderes tilgængeliggørelse af oplysninger om ejerskab, indtægter for statslig reklame m.v., jf. artikel 6 i den europæiske forordning om mediefrihed.

§ 85 c. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om vurdering af mediemarkedsfusioner, jf. artikel 22, stk. 1, i den europæiske forordning om mediefrihed.

§ 85 d. Kulturministeren kan fastsætte regler om offentlige myndigheders eller enheders indberetning af offentlige udgifter til statslig reklame og om Radio- og tv-nævnets indhentelse af yderligere oplysninger, jf. artikel 25 i den europæiske forordning om mediefrihed.

§ 85 e. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler for udbydere af politiske reklametjenesters indberetning af oplysninger til Radio- og tv-næv-

net, jf. artikel 16 i forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame.«

5. Efter § 92 b indsættes i *kapitel 12*:

»§ 92 c. Kulturministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation med Slots- og Kulturstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur m.v.

Stk. 3. Kulturministeren kan fastsætte regler om, at myndigheder kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.«

§ 93. ---

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes efter § 6, stk. 2, § 7, § 77, § 85, §

85 a, § 88 og § 90, stk. 1 og 5, kan der fastsættes straf af bøde for

overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

6. I § 93, *stk. 2*, indsættes efter »§ 85 a, «: »§ 85 b, § 85 e,«

7. I § 93 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Kulturministeren kan fastsætte regler om straf i form af bøde for overtrædelse af art. 5, 9, 11, 12 og 16 i forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame.«

§ 2

I lov nr. 1604 af 26. december 2013 om mediestøtte, som ændret ved lov nr. 472 af 17. maj 2017, lov nr. 1558 af 12. december 2023 og lov nr. 675 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

§ 11. ---

1. I § 11 indsættes som *stk. 3*:

Stk. 2. ---

»*Stk. 3.* Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om nævnets udtalelser i forbindelse med vurdering af mediemarkedsfusioner, jf. artikel 22, stk. 1, litra c, i den europæiske forordning om mediefrihed og § 85 c i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v.«

§ 12. ---

2. § 12, *stk. 3*, affattes således:

Stk. 3. Kulturministeren udpeger nævnets medlemmer, herunder nævnets formand, der skal være jurist.

»*Stk. 3.* Kulturministeren udpeger nævnets medlemmer, herunder nævnets formand og næstformand. Formanden skal være jurist.«